

РЕШЕНИЕ

№ 2257

гр. София, 07.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Красимира Желева

при участието на секретаря Милена Рашкова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **11045** по описа за **2013** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма], [населено място] срещу решение /без номер/ от 14.10.2013 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 6852 от 2013 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 105 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 21/2013 г. от 30.01.2013 г., издадено председателя на Патентно ведомство.

С оспореното пред СРС НП, на касатора на основание чл. 81, ал. 1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/ е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 13 от ЗМГО и на основание чл. 81, ал. 5 от ЗМГО са отнети в полза на държавата 32 броя блузи, означени със знаци, сходни на регистрираната марка с рег. № 3683661.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е незаконосъобразно. Според касатора първоинстанционният съд не е обсъдил доводите и възраженията за липса на състав на осъществено нарушение. Инвокирани са доводи, че според ЗАНН непредпазливите деяния се наказват само в изрично предвидените от закона случаи. Посочено е, че в хода на проведеното административно-наказателно производство не са събрани никакви доказателства, които недвусмислено да сочат, че дружеството е отговорно за вноса и предлагането на пазара на дрехи със знаци, носещи защитена

търговска марка.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява. Ответникът по касационната жалба не се представлява и не взема становище по основателността на жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, XI касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение при изясняването на спора от фактическа страна. Районният съд е приел, че на 11.07.2012 г. длъжностни лица при Патентното ведомство извършили проверка по сигнал, [фирма] извършва търговия със стоки, върху които е поставена защитена търговска марка на „К. – Ф.“, в нарушение на чл. 81 от ЗМГО. Проверката била извършена на територията на Митница Аерогара С.. Инспекторите на Патентното ведомство констатирали, че дружеството извършва на внос на блузи, означение със знаци „С.“, сходни на регистрирана марка на Общността с рег. № 3683661 „С.“ - словна, за стоки от клас 25 на МКСУ. Вносът е бил извършван без съгласието на притежателя на марката - S. - Ф.. На основание чл. 9 от Регламент № 1383/22.07.2003 г. на Съвета, на 25.06.2012 г. стоките са били задържани. Самият внос е бил установен посредством митнически манифест № В./84/25.06.2012 г., за внос на стоки от Република К. - Х. К.. Като изпращач е било посочено дружеството „F. H. I. T. C. L.“, а като получател [фирма], [населено място].

За така констатираното неизпълнение на законово задължение е бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 159/31.07.2012 г., към който бил приложен и протокола за изземване на 32 броя блузи. Актът бил е предявен на управителя на дружеството, съгласно чл. 43, ал. 4 от ЗАНН 13.08.2012 г.

В законоустановения тридневен срок не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XI касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: за постановяването на решението, касаторът е бил уведомен редовно, чрез изпращане на съобщение, получено лично от управителя на дружеството на 23.10.2013 г. Жалбата е подадена чрез СРС на 31.10.2013 г. /вх. № 45939/, т.е. е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени документи. Показания са разгледани в съвкупност с останалите са събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. По същество не се оспорва извършването на законово нарушение, а се релевират доводи, за това, че дружеството не може да носи административно-наказателна отговорност за неизпълнение на законово задължение, което не е направено умишлено.

Отговорността, която законът възлага на юридическите лица по реда на чл. 81 от ЗМГО, във връзка с чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, е обективна и безвиновна. Тя е проява на засилена превенция на държавата срещу определени нарушения и за да бъде ангажирана, е достатъчно само да бъде констатирано неизпълнение на законови задължения.

В разглеждания случай се касае за регулиране на обществени отношения с финансов характер. Търговските марки се създават и подлежат на защита, защото с тях се гарантира качеството на предлаганите на пазара стоки, базиращо се на дългогодишно създаваната репутация на притежателя на марката. Чрез неправомерното ѝ използване се застрашават не само интересите на производителя на съответната стока, но и тези на нейните потребители. Във връзка с изложеното в случая не може да се приеме, че са налице и предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 14.10.2013 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 6852 от 2013 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 105 състав.

Решението е окончателно.